

ת"פ 4891/02/22 - מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ע"י נגד אחמד בן עותמאן עווד (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד סיוון תשפ"ב
23 יוני 2022

ת"פ 4891-02-22 מדינת ישראל נ' עווד(עציר)
תיק חיצוני: 50943/2022

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - לשכת תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד
נגד	אחמד בן עותמאן עווד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952;
- הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- נהיגה פוחזת של רכב, בניגוד לסעיף 338 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לסוג זה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בתאריך 25.01.22, בסמוך לשעה 09:21, באזור כביש 31, פזורת נסאסרה, במהלך משמרת שגרתית, עת נסעו השוטרים יבגני קוטיק ועלי אלאטרש (להלן: "השוטרים") בניידת משטרה גלויה (להלן: "הניידת"), הבחינו ברכב מסוג טנדר טויוטה (להלן: "הרכב"), ללא לוחית זיהוי בחזית הרכב, ועם לוחית זיהוי אחורית, מ.ר. 31-232-60, אשר אינה תואמת לרכב, עמוס בעצים יבשים בארגז, כאשר הנאשם יושב במושב הנהג ולצדו, במושב הנוסע, אחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה, וכיוון הנסיעה של הרכב לעבר כביש 80, כללי לכיוון אזור יהודה ושומרון.

בהמשך למתואר לעיל, נסע הנאשם לעבר השוטרים. כאשר רכבו והניידת עמדו אחד מול השני, הבחין השוטר יבגני כי הנאשם מאיץ את מהירות נסיעתו, פנה ימינה, חלף את השוטרים והחל להימלט לכיוון כביש 31 לפזורת נסאסרה. השוטר יבגני מיד פנה פניית פרסה והחל בנסיעה אחר הנאשם, תוך שהפעיל סירנה ותאורת מהבהבים.

בהמשך, נסע הנאשם לעבר מעבר כביש 31, לכיוון שטח צמוד לכביש 80, ופנה שמאלה, לכיוון היישוב מכחול, כאשר השוטר יבגני דולק אחריו וקורא לנאשם בכריזה לעצור תוך שמזדהה כ"משטרה". הנאשם התעלם מקריאות השוטר יבגני והמשיך בבריחה לכיוון יישוב מכחול.

במהלך המתואר, ניסה השוטר יבגני לעקוף את הרכב בו נסע הנאשם מצד שמאל, וכאשר הרכב והניידת היו מקבילים, הביט הנאשם לעברו של השוטר יבגני והסיט את רכבו שמאלה לעבר הניידת, ניסה "לנגח" אותה ואילץ את השוטר יבגני לבלום בלימת פתע על מנת להימנע מהתנגשות.

בהמשך לכך, ניסה השוטר יבגני לעקוף הנאשם פעם נוספת, מצד ימין, תוך שהפעיל את הסירנה וכרז לנאשם לעצור, אך הנאשם לא נענה לקריאותיו והמשיך בבריחה, תוך שפנה ימינה וכאשר נמצא במקביל לניידת, ואילץ את השוטר יבגני לבלום בלימת פתח כדי להימנע מהתנגשות, תוך שהנאשם מתעלם מקריאות חוזרות ונשנות של השוטר יבגני לעצור.

בהמשך למתואר, בהגיעו של הנאשם בסמוך ליישוב מכחול, וכשהשוטר יבגני נוסע אחריו, בלם הנאשם בפתאומיות.

בהמשך למתואר, המשיך הנאשם בבריחה מהשוטרים, תוך התעלמות מקריאותיהם לעצור, ובהגיעו מול היישוב מכחול, פנה ימינה בשטח לעבר כיוון כללי כביש 80 המוביל לכיוון מחסום מצודות יהודה.

במעמד המתואר לעיל, בעליה מהשטח לכיוון כביש 80, נסע הנאשם על נתיב נסיעה לא פנוי, כשבאותה העת נסעו אוטובוסים אשר הובילו חיילים, וגרם גם להם לבלום על מנת להימנע מהתנגשות. כן, נסע הנאשם בנתיב נגדי משמאל אשר לא היה פנוי, וגרם לרכב, אשר ירד מכיוון המחסום לכיוון לצומת תל ערד, לסטות סטיה חדה ימינה בכדי להימנע מהתנגשות חזיתית.

בהמשך למתואר לעיל, בהגיעו של הנאשם לציר עליה עם מעקה בטיחות לכיוון מעבר בטחוני, ולפני העליה, פנה הנאשם ימינה לכיוון שטח תל ערד, ירד לשטח והמשיך בנסיעה לכיוון בסיס נחל.

בהגיעו של הנאשם בסמוך לשטח אש של בסיס נחל, ומשלא הצליח לעלות בעליה עם הרכב, עצר את רכבו, יצא ממושב הנהג והחל בבריחה רגלית לכיוון בסיס נחל. השוטרים רדפו אחריו, כאשר השוטר עלי המשיך במרדף רגלי והשוטר יבגני חזר לניידת ונסע במקביל למסלול הבריחה. רק לאחר מרדף ממושך, נעצר הנאשם על ידי השוטרים, כל זאת כשהשוטרים צועקים לעברו "עצור משטרה".

במעמד המתואר לעיל, כאשר ביקש השוטר עלי תעודה מזהה מהנאשם, סירב הנאשם לעשות כן ואמר "יא בן זונה יש מלשין בדואי מסריח".

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

הנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן והצדדים טענו לענין העונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1) - לחובת הנאשם, הרשעה מיום 11.08.21 מבית המשפט הצבאי, בגין עבירות של נהיגה ברכב שאינו רשום וכן הפרעה לחייל/בעל תפקיד בעת מילוי תפקידו. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעה מיום 05.11.19, אשר צורפה כמוצג ת/2.
- ב. הכרעת דין וגזר דין ת.פ. 32334-10-19 מיום 05.11.2019 (ת/2) - הנאשם הורשע בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; נהיגה ללא רשיון נהיגה - מעולם לא הוציא; נהיגה ברכב ללא לוחית זיהוי; נהיגה ברכב ללא ביטוח. בגין עבירות אלו, הוטלו על הנאשם, בין היתר, מאסרים מותנים, אשר יפורטו בהמשך.
- ג. כתב התחייבות להימנע מעבירה ת.פ. 32334-10-19, מיום 05.11.2019 (ת/3) - התחייבות בת 2,500 ₪ להימנע מעבירה, אותה ניתן להפעיל.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על בטיחות משתמשי הדרך ושמיעה להוראות השוטרים.

התביעה הדגישה הנזק הפוטנציאלי ממעשי הנאשם, ופגיעתו המשמעותית בערכים המוגנים, שעה שניסה "לנגח" נידת משטרה; נסע באופן פרוץ; סיכן את משתמשי הדרך, כל אלו, כאשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה; לאחר מרדף ממושך, נמלט רגלית; לאחר שנתפס, התפרע, הפריע לשוטרים וקילל אותם, כל העבירות הללו, כאשר הנאשם נמצא בארץ באופן לא חוקי.

התביעה הפנתה לגזר הדין 2/ת, במסגרתו הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים כדלקמן, אשר הינם ברי הפעלה:

- 15 ימי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל;
- חודש מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירות נגד שוטרים, עבירות נהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה;
- 11 חודשי פסילה על תנאי, שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 36 לפקודת התעבורה.

התביעה הדגישה הרשעותיו הקודמות של הנאשם, כולן מהעת האחרונה ובעבירות דומות לעבירות דנן.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 18 עד 40 חודשי מאסר.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה.

התביעה ביקשה להפעיל המאסרים המותנים במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם ולהפעיל ההתחייבות בסך 2,500 ₪, מגזר הדין 2/ת.

בנוסף, עתרה התביעה להטלת מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, וקנס כבד.

ההגנה טענה, כי יש להבחין את ענינו של הנאשם מענינם של נאשמים אחרים.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא נהג בכביש ראשי אלא במקום הררי, באזור הגבולות.

ההגנה טענה, כי יש לבחון את המניע לעבירות, וכאן לא מדובר ב"עבריון קלאסי".

ההגנה טענה, כי הנאשם שהה בארץ בשל רצונו לעבוד על רקע מצוקה כלכלית ומצב בריאותי של אמו של הנאשם, ולא היתה לו כוונה לסכן את משתמשי הדרך.

ההגנה טענה, כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות בעבירות כגון מסים, עבירות כלכליות, עבירות סמים ועבירות נשק.

ההגנה טענה, כי הנאשם סך הכל טעה ואנשים אחרים היו מקבלים עונש מאסר בן שלושה חודשים.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה אליו עתרה התביעה אינו מידתי.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי ונטל אחריות.

ההגנה ביקשה, כי בית המשפט ידון את הנאשם במידת הרחמים.

בדברו האחרון של הנאשם, אשר הובא בתרגום סניגורו, מסר, כי הוא רק רצה לעבוד. לדבריו יש לו שלושה ילדים והם מתגוררים בבית אמו. לדבריו, אמו זקוקה כל שבוע לתרופות בעלות של כ-1,000 ₪, והוא עובד אך כמעט לא מרוויח כסף. לדבריו, הוא נכנס לישראל ונתפס באותו היום. הנאשם שיתף שיש לו 7 אחים, לכל אחד בית משלו והם לא עוזרים לאמם. הנאשם מסר, כי הוא לא רוצה למות בחרפת רעב וטען שלא יחזור על מעשיו. הנאשם ביקש שבית המשפט יקל עליו בעת גזירת העונש.

דין והכרעה

כתב האישום מגולל מסכת אירועים, אשר נדמה, כי נלקחו מעלילת סרט פעולה, לא פחות.

ראשית, יצא הנאשם מאזור יהודה ושומרון מבלי שהדבר הותר לו בדין וללא כל פיקוח, ובכך פגע בריבונותה של המדינה להחליט מי רשאי להיכנס בשעריה; לפקח ולהסדיר את כוח שוק העבודה; ואף פוטנציאל לפגיעה בביטחון המדינה ובציבור.

על כך, ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין.

.

.

.

אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

אם לא די באמור, הגדיל הנאשם לנהוג ללא רישיון נהיגה, מבלי שהורשה לכך, ברכב ללא לוחית זיהוי קדמית ועם לוחית זיהוי אחורית שאינה שייכת לרכב; לברוח מניידת משטרה, אשר קראה לו לעצור; גרם לניהול מרדף משטרי אחריו; ניסה לפגוע בניידת משטרה פעמיים (כך) באמצעות הרכב בו נהג שלא כדין; נהג בצורה פראית ומסוכנת בכביש; סיכן אוטובוס ורכב נוסף; נטש את הרכב וברח רגלית מהשוטרים; לאחר שנתפס אף הגדיל לעשות, הפריע לשוטרים למלא תפקידם ואף גידף אותם.

כבר נאמר לא פעם, כי כלי רכב בו נגדם, עלול לשמש כנשק וככלי משחית. נהיגה בכבישים על ידי מי שאינו מורשה לכך ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, באופן כה מסוכן, תוך ניסיונות להתנגש בניידת משטרה; התפרצות לנתיב שאינו פנוי ומעבר לנתיב הנגדי בצורה שגרמה לרכב אחר לסטות ימינה במהירות, היינו, שינוי פתאומי של כיוון הנסיעה - כל אלה יוצרים פוטנציאל לפגיעה קשה ואנושה בחייהם של משתמשים תמימים בדרך, עד כדי קטילתם וקיפוח חייהם.

משנה חומרה לעבירות, כאשר נעברו בכוונה להימלט מאימת הדין, תוך התעלמות מכוונת מקריאות המשטרה לעצור בצד, כאשר הוא יודע, כי הדבר יסתיים במעצרו.

עבירה גוררת עבירה, והנאשם פעל תוך הפגנת תעוזה, זלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק ואף ניסיון של ממש לפגוע בהם. על בית המשפט לתת ההגנה הראויה לאנשי כוחות השיטור והבטחון, על מנת שיוכלו להמשיך לבצע את תפקידם נאמנה.

על כך, ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

המבקש הורשע בשרשרת עבירות חמורות, שיצרו סכנה לציבור. צודק בית המשפט המחוזי בהזכירו את הכלל "עבירה גוררת עבירה" ביחס להתנהגותו של המבקש. התנהגות זו תחילתה בנהיגה ללא רישיון נהיגה בלב עיר, אמצעה בהתעלמות מקריאות שוטר לעצור וסופה בחצית צומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה ובביצוע פניית פרסה תוך עקיפת כלי רכב. בדרך נהיגה זו גרם המבקש לכלי רכב לסטות ממסלולם.

עבירות נהיגה פוזזות ונהיגה ללא רישיון נהיגה פגעו בערכים המוגנים של בטחון ציבור משתמשי הדרך; שלמות גופם; ואף יש בכך אלמנט של פגיעה כלכלית, כיוון שעלויות הנזקים העלולים להיגרם ממעשי הנאשם, בסופו של דבר, יגיעו לפתחו של הציבור, בהתייקרות פרמיות הביטוח.

עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, יש בה פגיעה בערכים המוגנים של שמירה על החוק והסדר, ופגיעה בסדרי השלטון של המדינה.

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

· עפ"ג 60102-11-18 **אלטרשן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב ואיומים. הנאשם לא נשמע להוראות שוטרים לעצור בצד והאיץ מהירותו, תוך שגרם לניידת משטרה לסטות לדרך עפר. לאחר מכן, איים הנאשם על השוטר בתחנת המשטרה. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם ענישה הנע בין 9 עד 27 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 36 חודשים. ערעורו על רכיב המאסר נדחה, ורכיב הפסילה צומצם ל-24 חודשים.

· עפ"ג 11059-04-15 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם ברח משוטרים, לא ציית להוראות השוטרים לעצור בצד והמשיך בנסיעה פראית. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס בסך 10,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה, למעט התערבות מסוימת בשיעור הקנס.

· ת"פ 66369-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו מדיעם** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם ענישה הנע בין 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ניתן למצוא בפסיקה מנעד ענישה רחב של ענישה.

בהקשר זה יש להדגיש, סקירת הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם - אינם זהים.

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנוהגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, ראוי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

במקרה דנן, לאור הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, ולאור כך שהנאשם הורשע בעבירות נוספות, ראוי היה לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר מזה שאליו עתרה התביעה. עם זאת, בית המשפט אינו משמש כקטגור, ויסתפק בעתירת התביעה, כך שמתחם הענישה יועמד בין 18 עד 40 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לחובת הנאשם, הרשעה משנת 2019 בגין אותן עבירות ממש, כאשר מרחפים מעליו מאסרים מותנים ברי הפעלה, אשר לא הרתיעו אותו מלעבור שוב העבירות.

עיון בגיליון הרישום הפלילי מלמד, כי לנאשם הרשעה נוספת, משנת 2021, שענינה נהיגה ברכב לא רשום והפרעה לבעל תפקיד במילוי תפקידו.

מוצגי התביעה מעלים תמונה של נאשם המזלזל בחוק ובנציגיו באופן בוטה ונעדר כל מורא מן הדין.

ההגנה ביקשה ליתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם, אך אלו כבר נלקחו בחשבון במסגרת גזר הדין ת/2, ונראה, כי פירש לא נכון את מידת הרחמים שהופעלה כלפיו, והסלים התנהגותו הפרועה.

הנאשם הפגין אדישות מוחלטת לחיי המשתמשים בדרך וזלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה ונטילת אחריות על מעשיו.

לאחר שבית המשפט שקל את טענות הצדדים, מוצא כי שיקולי החומרה, וביחוד מידת התעוזה ועוצמת הסיכון שיצר הנאשם, במעשיו, לעוברי הדרך התמימים ולשוטרים בניידת המשטרה - גוברים על שיקולי הקולה ומצביעים על הטלת מאסר בפועל ברף הבינוני של מתחם הענישה.

בית המשפט מוצא להפעיל המאסרים המותנים מגזר הדין ת/2, אך לאור הודאת הנאשם באשמה, תינתן לו הקלה מסוימת, כך שיופעלו, בחופף זה לזה (ובמצטבר לעונש המאסר שיוטל).

כן רואה בית המשפט להשית עונש פסילת רישיון נהיגה למשך תקופה משמעותית, לצד הפעלת פסילה על תנאי מגזר הדין ת/2. נאשם זה מסכן את עוברי הדרך ויש להבטיח שלא ינהג ברכב מנועי לתקופה ארוכה. בפסק הדין בענין **אבו כף**, שהובא לעיל, הושתה פסילת רישיון נהיגה למשך 54 חודשים. בית המשפט המחוזי אישר את אורך תקופת הפסילה ומצא אותה הולמת לאירועים. הפן התעבורתי של העבירות באותו אירוע היה חמור פחות.

לנוכח הודאת הנאשם באשמה - תופעל הפסילה המותנית כך שחלק ממנה ירוצה בחופף.

עוד ישית בית המשפט עיצום כספי מרתיע וכן עונשים של מאסר ופסילת רישיון נהיגה צופים פני עתיד.

על בית המשפט להרים את תרומתו לביעור הסיכון של הקטל בכבישים, אשר נגרם על ידי מי שאינו משווה לנגד עיניו את החובה לציית לחוק, ובעיקר את קדושת חייהם של המשתמשים בדרך, באמצעות עונשים משמעותיים שיהיה בהם כדי

להרתיע את היחיד ואת הרבים. אין די ברטוריקה ויש להטיל עונשים בעולם המעשה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בראיות לענין העונש; ושמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר עליו העונשים כדלקמן:

- א. 32 חודשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל 15 ימי מאסר מגזר הדין ת/2, סעיף ב' לחלק האופרטיבי;
- ג. הפעל 30 ימי מאסר מגזר הדין ת/2, סעיף ג' לחלק האופרטיבי;
- ד. המאסרים המותנים ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בסעיף א' לעיל. סך הכל, ירצה הנאשם 33 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ה. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, סעיפים 332 או 338(א)(1);
- ו. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ג', או עבירות בניגוד לסעיפים 288, 288א', 382א' לאותו חוק;
- ז. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961;
- ח. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952;
- ט. קנס בסך 7,500 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו;
- י. הפעל התחייבות בת 2,500 ₪ - ת/3, או 21 ימי מאסר תמורתה;
- יא. הקנס וההתחייבות ישולמו ב-10 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 15.09.22 וב-15 לכל חודש לאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מיידי;
- יב. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 4 שנים;
- יג. הפעלת פסילה על תנאי בת 11 חודשים מגזר הדין ת/2, סעיף ה' לחלק האופרטיבי, כאשר 6 חודשים במצטבר לפסילה שהוטלה והיתרה - בחופף;

יד. סך הכל, ירצה הנאשם פסילה בפועל בת 54 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרשיון או התצהיר - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

טו. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשפ"ב, 23 יוני 2022, במעמד הצדדים.